

Sygn. akt I C 1112/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Kurzępa (del. do SO)

Protokolant: starszy protokolant sądowy O. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 listopada 2016 roku w L. sprawy

z powództwa M. K.

przeciwko R. G.

o ochronę praw autorskich

postanowił:

1. umorzyć postępowanie;
2. zasądzić od powódki M. K. na rzecz powoda R. G. kwotę 1.490,88 zł (jeden tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt złotych 88/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1112/15

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 31 października 2014 roku, powódka M. K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od R. G. kwoty 51.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za naruszenie praw autorskich powódki polegające na bezprawnym korzystaniu z dzieła, tj. na podstawie art. 79 ust. 1 pkt. 3 lit. a) ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (pozew karty: 2-6 akt sprawy, pismo k. 173).

Na rozprawie w dniu 28 listopada 2016 roku powódka – reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika – zmodyfikowała żądanie pozwu, w ten sposób, że wniosła o zasądzenie na jej rzecz od R. G. kwoty 51.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania na zasadach ogólnych, z podaniem okoliczności, że powódce nie przysługują prawa autorskie do dzieła (protokół skrócony rozprawy k. 256-256v).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy podziela rozpowszechnione w orzecznictwie sądowym stanowisko, że zmiana powództwa, która polega na wystąpieniu z nowym roszczeniem zamiast roszczenia pierwotnego, zawiera dorozumiane cofnięcie pierwotnego roszczenia. W sytuacji dorozumianego cofnięcia pierwotnego roszczenia, przedmiotem postępowania staje się wyłącznie nowe roszczenie, a roszczenie dotychczasowe przestaje być przedmiotem tego postępowania. Zachodzi więc sytuacja odpowiadająca swoim charakterem takiej, jaka powstaje w wyniku cofnięcia pozwu. Zmiana powództwa, polegająca na wystąpieniu z nowym roszczeniem zamiast roszczenia dotychczasowego, jest zatem czynnością procesową złożoną – obejmującą cofnięcie pozwu w zakresie dotychczasowego roszczenia oraz wniesienie innego powództwa zawierającego roszczenie nowe – i podlega ocenie zarówno na podstawie art. 193 k.p.c. oraz art. 203 k.p.c. Konsekwencją skutecznego dokonania omawianej zmiany powództwa jest umorzenie postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zakresie dotyczącym roszczenia dotychczasowego (por. uzasadnienie uchwały Sądu

Najwyższego z dnia 8 marca 2007 roku, III CZP 165/06, publ. w Bazie Orzecznictwa Izby Cywilnej Sądu Najwyższego na www.sn.pl i powołane tam orzecznictwo: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 1953 r., I C 3178/52, OSN z 1954 r., nr 3, poz. 69; orzeczenie Sąd Najwyższego z dnia 28 marca 1958 r., 3 CR 465/57, OSPiKA z 1960 r., nr 11, poz. 290; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 1971 r., II CZ 46/71, GSiP z 1971, nr 19; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 1969 r., II CZ 117/69, OSNC z 1970 r., nr 9, poz. 154; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 1988 r., III CZP 24/88, OSNC z 1989 r., nr 9, poz. 138; wyrok Sąd Najwyższego z dnia 31 marca 1998 r., II CKN 630/97, OSNC z 1998 r., nr 11, poz. 181; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1999 r., II CKN 314/98, niepubl.).

Biorąc pod uwagę stanowisko procesowe strony powodowej wyrażone na rozprawie w dniu 28 listopada 2016 roku oraz w piśmie procesowym złożonym na rozprawie w powyższej dacie, Sąd uznał, że dokonana przez stronę powodową rezygnacja z roszczenia o zapłatę kwoty 51.000 zł z odsetkami tytułem odszkodowania za naruszenie praw autorskich powódki - stanowi w istocie cofnięcie pierwotnie wniesionego pozwu.

Zgodnie z przepisem art. 203 § 1 kodeksu postępowania cywilnego – pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, na rozprawie w dniu 26 listopada 2016 roku złożył oświadczenie o wyrażeniu zgody na cofnięcie pierwotnego pozwu.

Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu tylko wtedy, gdy powyższa czynność jest sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

Sąd Okręgowy uznając, że brak jest podstaw do uznania, iż cofnięcie pozwu dokonane przez stronę powodową jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego albo że zmierza do obejścia prawa oraz uznając, że w niniejszej sprawie pierwotny pozew został skutecznie cofnięty przez stronę powodową – na podstawie art. 355 kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 203 § 1 i 2 zdanie 2 oraz § 4 k.p.c. – orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Biorąc pod uwagę, że w niniejszej sprawie pozew został skutecznie cofnięty przez stronę powodową pozwany, na podstawie art. 203 § 2 zdanie drugie k.p.c. złożył wniosek o przyznanie mu należnych kosztów procesu.

W ocenie Sądu powyższy wniosek był zasadny, dlatego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. obciążył powódkę obowiązkiem zwrotu celowych kosztów procesu poniesionych przez stronę pozwaną. Za celowe (niezbędne) koszty procesu poniesione przez pozwanego należało uznać: koszty dojazdu pozwanego i jego pełnomocnika na kolejne rozprawy (wynikające z spisu kosztów przedstawionego przez stronę pozwaną) – w kwocie 1.123,88 zł oraz opłatę skarbową od dokumentu pełnomocnictwa – w kwocie 17 zł i wynagrodzenie jednego pełnomocnika – radcy prawnego wynikające z przepisów wykonawczych – w kwocie 360 zł.

Ustalając wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powódki Sąd oparł się na przepisie § 10 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz.U. z 2013, poz. 490 ze zm.).

Celowe koszty procesu podlegające zasądzeniu od powódki na rzecz pozwanego to zatem kwota 1.490,88 zł (1.123,88 zł + 17 zł + 360 zł).

Biorąc pod uwagę powyższe oraz brak wystarczających danych do stwierdzenia by powódka znajdowała się w szczególnej sytuacji materialnej, czy osobistej – brak było podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. i odstąpienia od obciążania powódki obowiązkiem zwrotu pozwanemu poniesionych przez nią kosztów procesu. Dlatego Sąd orzekł jak w punkcie 2 postanowienia.

Z tych względów i na podstawie powołanych wyżej przepisów – Sąd Okręgowy w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.